

PSALM 116

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, kunt u net als ik ook zo van de psalmen genieten? En ervaart u ook, dat de psalmen altijd weer bemoedigen als we weer eens in moeilijkheden zijn? Ja, het is beslist de Heilige Geest, Die tot ons spreekt als we met een vraag of een nood in ons hart het boek Psalmen openen.

De psalm die ik nu kort met u wil bekijken, is Psalm 116. In mijn bijbel, de Statenvertaling, staat boven deze psalm gedrukt: *Danklied van een verlostte*. Deze titel raakt de kern waar het in de psalm om gaat, namelijk Gods verlossing van een ziel in grote nood, gevolgd door een diepe dankbaarheid jegens Hem. Mensen kunnen soms overweldigende strijd, zelfs doodstrijd, in hun levens ervaren. Doch indien zij zich tot Jezus wenden met een uiterste harteschreeuw om hulp, dan is Hij getrouw en zal hen bevrijden. Ja, Hij blijft altijd getrouw!

Laten we de hele psalm eens lezen.

Ps. 116:1-19 – *“1 Ik heb lief, want de HEERE hoort mijn stem, mijn smekingen; 2 Want Hij neigt Zijn oor tot mij; dies zal ik Hem in mijn dagen aanroepen. 3 De banden des doods hadden mij omvangen, en de angsten der hel hadden mij getroffen; ik vond benauwdheid en droefenis. 4 Maar ik riep den Naam des HEEREN aan, zeggende: Och HEERE! bevrijd mijn ziel. 5 De HEERE is genadig en rechtvaardig, en onze God is ontfermende. 6 De HEERE bewaart de eenvoudigen; ik was uitgeteerd, doch Hij heeft mij verlost. 7 Mijn ziel! keer weder tot uw rust, want de HEERE heeft aan u welgedaan. 8 Want Gij, HEERE! hebt mijn ziel gered van den dood, mijn ogen van tranen, mijn voet van aanstoot. 9 Ik zal wandelen voor het aangezicht des HEEREN, in de landen der levenden. 10 Ik heb geloofd, daarom sprak ik; ik ben zeer bedrukt geweest. 11 Ik zeide in mijn haasten: Alle mensen zijn leugenaars. 12 Wat zal ik den HEERE vergelden voor al Zijn weldaden aan mij bewezen? 13 Ik zal den beker der verlossingen opnemen, en den Naam des HEEREN aanroepen. 14 Mijn geloften zal ik den HEERE betalen, nu, in de tegenwoordigheid van al Zijn volk. 15 Kostelijk is in de ogen des HEEREN de dood Zijner gunstgenoten. 16 Och, HEERE! zekerlijk ik ben Uw knecht, ik ben Uw knecht, een zoon Uwer dienstmaagd; Gij hebt mijn banden losgemaakt. 17 Ik zal U offeren een offerande van dankzegging, en den Naam des HEEREN aanroepen. 18 Ik zal mijn gelofte den HEERE betalen, nu, in de tegenwoordigheid van al Zijn volk. 19 In de voorhoven van het huis des HEEREN, in het midden van u, o Jeruzalem! Hallelujah!”*

Vers 1-2 – *“Ik heb lief, want de HEERE hoort mijn stem, mijn smekingen; Want Hij neigt Zijn oor tot mij; dies zal ik Hem in mijn dagen aanroepen.”*

Is het niet fantastisch dat Jezus naar ons hoort? Dat Hij het hoort als wij smeken om hulp? Hij hoort álles! Want Hij is immers God. Maar Hij doet méér dan dat, omdat wij Zijn kinderen zijn geworden na onze wedergeboorte. Hij luistert óók naar Zijn kinderen. Horen en luisteren zijn niet hetzelfde. Luisteren is meer! Als Hij naar ons luistert, schenkt Hij ons aandacht. Ja, dan neigt Hij zelfs Zijn oor tot ons.

Dit is bijzonder belangrijk. Omdat de problemen in ons leven heel beangstigend kunnen zijn.

Vers 3 – *“De banden des doods hadden mij omvangen, en de angsten der hel hadden mij getroffen; ik vond benauwdheid en droefenis.”*

Iedereen zal vroeg of laat zelf sterven of met het sterven van een geliefde worden geconfronteerd. Hoe confronterend kan dat wel niet zijn? Een confrontatie waarbij de dood onoverwinnelijk lijkt. Maar hij is het niet. Want Jezus overwon de dood en het dodenrijk (Openb. 1:18). Doch ook met name als we nog bepaalde zonden koesteren (en dat kan ons door onachtzaamheid zelfs overkomen als we al wedergeboren zijn), kunnen demonen die rechtstreeks uit de hel afkomstig zijn, ons proberen te binden. Zij zullen proberen om ons in het domein van de geestelijke dood te trekken en pogen ons te bewegen om het maar op te geven. Uit moedeloosheid! Uit ongelooft! *“Niets meer aan te doen! Je bent hopeloos! Niemand kan je nu nog helpen!”*

Maar hoe blij en hoe dankbaar mogen we dan zijn, dat we uit genade Gods kinderen zijn geworden en ons nu verzekerd weten, dat Jezus onze Helper is en wil zijn. En dat we tot Hem mogen roepen.

Vers 4 – *“Maar ik riep den Naam des HEEREN aan, zeggende: Och HEERE! bevrijd mijn ziel.”*

En hoe blij en hoe dankbaar mogen we dan zijn, dat er vervolgens een lieflijke stem in ons binnenste klinkt. De Stem van de Heilige Geest, Die tot ons spreekt.

Vers 5-6 – *“De HEERE is genadig en rechtvaardig, en onze God is ontfermende. De HEERE bewaart de eenvoudigen; ik was uitgeteerd, doch Hij heeft mij verlost.”*

God is genadig én ontfermende én verlossende, maar óók rechtvaardig. Hij wil genadevol ons koesteren, helpen en verlossen. Maar omdat Hij rechtvaardig is, zal Hij ons ook oordelen. Hij zal Zijn vinger op de zwakke plekken in ons karakter en in ons leven leggen: *“Ja, Mijn kind, je smeekt om hulp. Maar ben je bereid om voortaan (met Mijn hulp) die zonde die je nu nog zo koestert, na te laten?”*

Natuurlijk zal satan dan vervolgens proberen onze ziel te verontrusten. En dat doet hij met name door onze gedachten te verwarren en ons met verkeerde gevoelens te bespelen.

Zoals wij immers weten, behoren de gedachten en de gevoelens tot het domein van de ziel. Maar dan mogen wij tegen hem in actie komen. Middels woorden die wij in geloof uitspreken.

Vers 7-8 – *“Mijn ziel! keer weder tot uw rust, want de HEERE heeft aan u welgedaan. Want Gij, HEERE! hebt mijn ziel gered van den dood, mijn ogen van tranen, mijn voet van aanstoot.”*

Zodra wij zeker weten, door ons geloof, dat Jezus ons van de dood heeft gered, dan is er geen reden meer voor onrust. Dan spreken wij met autoriteit: *“Zwijg ziel en wees stil!”*

Daarom is er voortaan alle reden voor een volkomen nieuwe wandel. Achter Jezus aan in een nieuw leven! Een wandel samen met andere levenden in Hem. Een wandel vóór Zijn Aangezicht, waarin we de zonde niet meer bedrijven. Dit vaste besluit moeten wij beslist nemen. Want wie in Christus is, is een nieuw schepsel. Het oude is voorbij gegaan en alles is nieuw geworden (2 Cor. 5:17).

Vers 9-10 – *“Ik zal wandelen voor het aangezicht des HEEREN, in de landen der levenden. Ik heb geloofd, daarom sprak ik; ik ben zeer bedrukt geweest.”*

Vers 11 – *“Ik zeide in mijn haasten: Alle mensen zijn leugenaars.”*

Het spreekt voor zich, dat we ons nu realiseren, dat we dus niet op mensen kunnen bouwen, als we Jezus willen volgen. Want we kiezen Hem!

En heel vaak, als de dankbaarheid jegens God ons welhaast overweldigt en teveel wordt, zullen we ons dan gaan afvragen: *“Wat zou ik toch kunnen doen, om aan Hem al Zijn goede gaven en aan mij bewezen daden terug te betalen?”*

Vers 12 – *“Wat zal ik den HEERE vergelden voor al Zijn weldaden aan mij bewezen?”*

Maar dan zal onze conclusie zijn, dat wij helemaal niets kunnen doen. Alles wat Hij ons gaf en geeft, was en is enkel en alleen genade. Het is gratis en voor niets en we kunnen er absoluut niet voor werken. Want dan zou de genade geen genade meer zijn!

Kunnen wij dan helemaal niets doen? Neen, helemaal niets! Voor ons verlossing kunnen wij niets doen en niets betalen! Maar wij kunnen aan Jezus wél laten zien, dat wij Hem heel erg dankbaar zijn. Wij kunnen Hem wél aanbidden en van Hem getuigen, dat Hij oneindig groot en goed en vol liefde en genade is. Wij kunnen getuigen, dat Hij ons heeft verlost. Hallelujah! We kunnen tevens aan Hem laten zien, dat we van Hem houden, door Hem nu te dienen. Hij bevrijdde ons immers van de banden des doods! De rest van de psalm gaat hier over.

Vers 13-14,16-19 – *“Ik zal den beker der verlossingen opnemen, en den Naam des HEEREN aanroepen. Mijn geloften zal ik den HEERE betalen, nu, in de tegenwoordigheid van al Zijn volk..... Och, HEERE! zekerlijk ik ben Uw*

knecht, ik ben Uw knecht, een zoon Uwer dienstmaagd; Gij hebt mijn banden losgemaakt. Ik zal U offeren een offerande van dankzegging, en den Naam des HEEREN aanroepen. Ik zal mijn gelofte den HEERE betalen, nu, in de tegenwoordigheid van al Zijn volk. In de voorhoven van het huis des HEEREN, in het midden van u, o Jeruzalem! Hallelujah!"

Het laatste vers: *"In de voorhoven van het huis des HEEREN, in het midden van u, o Jeruzalem!"* wijst ons op de Bruid. Wat een heerlijk vooruitzicht is het toch, dat wij als leden van het mystieke Lichaam van Jezus Christus, de Gemeente, mogen gaan behoren tot Zijn Bruid, die ook het Nieuwe Jeruzalem wordt genoemd. Openb. 21:9-11 – *"En tot mij kwam een van de zeven engelen, die de zeven fiolen hadden, welke vol geweest waren van de zeven laatste plagen, en sprak met mij, zeggende: Kom herwaarts, ik zal u tonen de Bruid, de Vrouw des Lams. En hij voerde mij weg in den geest op een groten en hogen berg, en hij toonde mij de grote stad, het heilige Jeruzalem, nederdalende uit den hemel van God. En zij had de heerlijkheid Gods, en haar licht was den allerkostelijksten steen gelijk, namelijk als den steen Jaspis, blinkende gelijk kristal."*

Met deze zekerheid in ons hart krijgt het vers, dat we nog niet hebben besproken, betekenis. Vers 15 – *"Kostelijk is in de ogen des HEEREN de dood Zijner gunstgenoten."*

Waarom is de dood van Zijn gunstgenoten in Gods ogen kostelijk? Omdat Zijn geliefde kind dan voor altijd bij Hem zal zijn. Voor Zijn Aangezicht en wonend in het Nieuwe Jeruzalem. Omdat de achterblijvers intens verdrietig zijn over het sterven van hun geliefde, is dat niet altijd te begrijpen. De droefheid kan het helder geestelijk inzicht vertroebelen. Maar als we tot besef komen, dat we elkaar weer terug zullen zien, zal hierin onze troost gelegen zijn.

1 Thess. 4:13-18 – *"Doch, broeders, ik wil niet, dat gij onwetende zijt van degenen, die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan, alzo zal ook God degenen, die ontslapen zijn in Jezus, weder brengen met Hem. Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die levend overblijven zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn. Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan; Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen. Zo dan, vertroost elkander met deze woorden."* Wij, Gods kinderen, zullen elkaar eens terugzien. En dan zal er voor altijd blijdschap zijn.

Geliefde broeders en zusters, laten we nu toch ook nog eens aan het hart van God gedenken. Aan Hem! Niet altijd egoïstisch aan onszelf. Hij Zélf ervaart vreugde als Zijn lieve kind het aardse tranendal mag verlaten en voor altijd bij Hem zal zijn. De discipelen van Jezus waren verdrietig, toen Hij hen vertelde, dat Hij terug ging naar Zijn hemelse Vader. Wat zei Hij toen? Joh. 14:28 – *"Gij hebt gehoord, dat Ik tot u gezegd heb: Ik ga heen, en kom weder tot u. Indien gij Mij liefhadt, zo zoudt gij u verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik ga heen tot den Vader; want Mijn Vader is meerder dan Ik."* God de Vader had toch het volste recht om ook van Zijn Zoon Jezus te genieten? Hij was toch meerder dan Jezus? Zo heeft de Vader ook het volste recht om van Zijn geliefde kind, dat sterft, te genieten. Omdat Hij meerder is. Omdat Hij de Schepper is, de geliefde Vader en de Architect van Zijn geweldige Verlossingsplan. Als wij Hem werkelijk liefhebben, dan leggen wij ons ook neer bij het heengaan van onze geliefden. Want nu gaat Hij van hen genieten. En daarmee zal er dan uit de dood van ons eerdere verdriet nieuw geestelijk leven voortkomen, waarmee anderen worden gesticht.

Moge Jezus u en mij deze week overvloedig zegenen. Amen.